

KOHTUMÄÄRUS

Kohus	Harju Maakohus
Kohtunik	Liili Lauri
Määruse tegemise aeg ja koht	14. jaanuar 2021, Tallinn, Tallinna kohtumaja
Tsiviilasja number	2-20-16085
Tsiviilasi	WSFND Action OÜ avaldus WiseFund Capital OÜ pankroti väljakuulutamiseks
Menetlusosalised ja nende esindajad	Avaldaja/võlausaldaja: WSFND Action OÜ (registrikood 16053576, asukoht Maakri 19/1, 10145 Tallinn), lepingulised esindajad vandeadvokaat Denis Piskunov ja advokaat Marek Keiman (advokaadibüroo Magnusson, e-post menetus@magnussonlaw.com) Võlgnik: WiseFund Capital OÜ (registrikood 14675782, asukoht Väike-Ameerika tn 8, 10129 Tallinn), lepinguline esindaja vandeadvokaat Liis Könn (Ellex Raidla Advokaadibüroo, e-post: liis.konn@ellex.ee)

RESOLUTSIOON

1. Jätta WSFND Action OÜ avaldus WiseFund Capital OÜ pankroti väljakuulutamiseks rahuldamata.
2. Jätta võlgnikule WiseFund Capital OÜ ajutine haldur nimetamata.
3. Menetluskulud jätta võlausaldaja WSFND Action OÜ kanda.
4. Välja mõista WSFND Action OÜ-lt WiseFund Capital OÜ kasuks põhjendatud menetluskulds summas 3 000 eurot.
5. Hüvitamisele kuuluvatelt menetluskuludelt tuleb WSFND Action OÜ-l tasuda WiseFund Capital OÜ-le käesoleva kohtumääruse jõustumisest alates kuni täitmiseni tasumata summalt viivist võlaõigusseaduse § 113 lõike 1 teises lauses ettenähtud ulatuses.

Edasikaebamise kord

Määrusele võib esitada määruskaebuse pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja Tallinna Ringkonnakohtule Harju Maakohtu kaudu 15 päeva jooksul alates määruse kättetoimetamisest, kuid mitte hiljem kui viie kuu möödumisel määruse tegemisest.

Asjaolud ja avaldaja nõue

1. Võlausaldaja WSFND Action OÜ esitas 03.11.2020 Harju Maakohtule avalduse võlgniku WiseFund Capital OÜ pankroti väljakuulutamiseks.
2. Kohtule esitatud pankrotiavalduse kohaselt on võlgnik ühisrahastust pakkuva veebiplatvormi www.wisefund.eu pidaja ja haldaja. Platvormi kasutajad tegid platvormil investeerimise eesmärgil makseid erinevatele võlgnikuga seotud ühingute arvelduskontodele. Tegelikuses loodi aga kasutajatele ebaõige ettekujutus platvormi olemuse kohta, mistõttu kandsid kasutajad võlgnikule raha eksimuses, et see investeeritakse platvormil avaldatud ja reaalselt

eksisteerivatesse projektidesse. Käesolevaga on võlgnik sisuliselt lõpetanud oma tegevuse ja kasutajate kontodele intresside ja laenu tagasimaksete krediteerimise, tuues ettekäändeks ülemaailmset CODIV-19 pandeemiat ja sellest põhjustatud raskeid tagajärgi laenusaaajatele. Vastavad raskused ilmsid sellega, kui investorid hakkasid kahtlustama pettuse ohvriks langemist ning kahtlused hakkasid levima avalikes portaalides. Nõutud väljamaksete maht eelduslikult ületas võlgniku hoiuste mahu, mistõttu lõpetas võlgnik väljamaksete teostamise. Võlgnik on platvormi kasutajatele põhjustanud kahju, kuivõrd ta ei ole nende raha laenanud investeringu korras lubatud viisil projektidega seotud äriühingutele. Alates petuskeemi ilmsiks tulekust on arvukad platvormi kasutajad esitanud võlgniku vastu nõudeid raha tagastamiseks. Raha kättesaamine võlgnikult on osutunud võimatuks, st raha platvormilt välja võtta ei võimaldata ning kasutajate nõudeid ei rahuldata.

3. Platvormi kasutajad on oma nõuded võlgniku vastu loovutanud võlausaldajale ning võlausaldaja on esitanud 09.10.2020 e-kirjaga võlgnikule loovutatud nõuete summa ulatuses raha maksmise nõude koos pankrotihoiatusega. E-kiri on edastatud võlgniku äriregistri järgsele e-posti aadressile xxx ning see on jõudnud võlgniku sihtserverisse kohale samal päeval. Majandus- ja kutsetegevuses saab lugeda e-kirja kätte saaduks hiljemalt järgmisel tööpäeval pärast e-kirja saabumist saaja või tema valitud teenusepakkuja serverisse. Seega loetakse võlgnik pankrotihoiatuse kätte saaduks hiljemalt 12.10.2020. Pankrotiavalduses esitatud palvele võlgnik konstruktiivselt ei reageerinud. Võlgniku suhtes on alustatud kriminaalmenetlus nr xxx investeerimiskelmuse tunnustel, et võlgnik ja sellega seotud isikud on interneti vahendusel loonud ebaõige ettekujutuse tegelikest asjaoludest Eesti ja välisriigi kodanikele, et erinevatelt investoritelt saadud raha investeeritakse platvormil avaldatud projektidesse.

4. Võlausaldaja esindab pankrotimenetluses platvormi kasutajaid, kes on loovutanud oma nõudeõiguse lepinguga võlausaldajale VÕS § 164 lg 1 mõttes. Platvormi kasutajad on loovutanud enda nõudeid summas 353 809,34 eurot võlausaldajale ja võlausaldajal on vastavas summas sissenõutavaks muutunud nõue võlgniku vastu.

5. Võlgnik on minimaalse osakapitaliga asutatud ühing. Võlgnikul puudub registrijärgne vara. 2019. aasta majandusaastaaruande järgi on võlgniku varadeks 19 442 eurot. Võlgniku varad on oluliselt väiksemad kui antud pankrotiasjas võlgniku vastu esitatud nõue. Eelnev viitab asjaolule, et võlgnik on püsivalt maksejõuetu. Võlgnikule tuleb nimetada ajutine pankrotihaldur ja välja kuulutada võlgniku pankrot.

Võlgniku vastuväited

6. Võlgnik WiseFund Capital OÜ vaidleb avaldusele vastu, palub jätta avaldus rahuldamata ja menetluskulud avaldaja kanda.

7. Võlgnik on seisukohal, et nõude loovutamist pole toimunud, või on ebaselge, mida loovutati. Investorid ise ei ole võlgnikku teavitanud, et nad oleksid enda nõuded loovutanud. Kõik 20 investorit on välismaised isikud. Avaldaja on nõude väidetava loovutamise kohta esitanud üksnes koopiaid loovutamise teadetest. Teated on investorite poolt väidetavalt allkirjastatud – enamusel juhtudel tundub, et allkiri ei ole omakäeliselt kirjutatud vaid juurde kleebitud, kahe investori poolt ei ole teade üldse allkirjastatud. Mitmel juhul on isikute nimed ja summad värviliselt märgistatud nagu vajaks andmete õigsus kontrollimist. Samuti pole lisatud andmeid, mis võimaldaks tuvastada investorite isikusamasust ning dokumendid ei ole notariaalselt kinnitatud, mis oleks tavapärase välismaiste isikute puhul, kellel puudub digiallkirjastamise võimalus. Võlgnik on pärast pankrotihoiatuse saamist palunud tõendada loovutust adekvaatses ja kontrollimist võimaldavas formaadis. Avaldaja pole nendele kirjadele vastanud. Samuti on avaldaja esitanud vastuolulisi andmeid väidetavate nõuete kohta - pankrotihoiatuses esitas avaldaja kaks korda suurema nõude ja väitis, et temale on nõude loovutanud 182 investorit, kuid pankrotiavalduses tugineb avaldaja 20 investori nõudele. Kui väidetavad nõuded tõesti on loovutatud, oleks avaldajal olnud võimalik esitada tõendina loovutamise lepingud, kuid avaldaja ei ole seda teinud. Lisaks on ebaselge, mida väidetavalt on loovutatud. Avaldaja on kohtule esitanud üksnes dokumendi pealkirjaga „Teade ja

kinnitus“, milles investorid väidavad, et nad on loovutanud oma nõudeõiguse *Wisefund Capital OÜ* (registrikood 14675782), *xxx* (registrikood xxx) ja *xxx* (registrikood xxx) ja nende füüsiliste isikute, kes kannavad kohalduva õiguse alusel varalist vastutust vastavate ühingute võlausaldajate ees vastu. Teadetes ei ole defineeritud ega isegi kirjeldatud nõudeõiguse sisu. Ei selgu, millisel alusel või millistest asjaoludest nõue tuleneb. Kuigi võlgnik on veendunud, et investoritel ei ole võlgniku vastu üldse nõudeid, mida oleks saanud loovutada, siis on pankrotiavalduse rahuldamine igal juhul välistatud ka ainuüksi VÕS § 172 alusel, sest võlgnik keeldub mistahes väljamõeldud kohustuste täitmisest tundmatule väidetavale võlausaldajale.

8. Avaldaja ei ole esitanud nõuetekohast pankrotihoiatust. 09.10.2020 pankrotihoiatusest ei selgu, mis kuupäeval avaldaja arvates nõue sissenõutavaks muutus. Isegi, kui oletada, et avaldajal oleks nõue võlgniku vastu, siis pankrotihoiatuse esitamise ajal ei olnud nõue sissenõutav ja selle kohta ei saanud kehtivalt pankrotihoiatust esitada. VÕS § 82 lg 3 ja lg 7 kohaselt võiks väidetav kohustus teoreetiliselt muutuda sissenõutavaks kõige varem 23.10.2020, s.o avaldaja määratud tähtaja möödumisel.

9. Avaldajal ega investoritel ei ole võlgniku vastu nõuet. Pankrotimenetluse saab algatada üksnes juhul, kui võlausaldaja nõue on selge. Olukorras, kus võlgnik on nõudele vastu vaielnud, esitanud oma põhjendused ja tõendid ning nõude olemasolu kindlakstegemine eeldab asjaolude tuvastamist, tõendite hindamist ja õiguslike hinnangute andmist mahus, mis väljub pankrotimenetluse raamest, ei saa nõuet lugeda selgeks ja seda tuleb tõendada hagimenetluses.

10. Võlgnik ei sõlmi investoritega laenulepinguid ega halda nende makseid. Võlgnik võimaldab laenusaaajatel (projektiomanikel) avaldada portaalis teavet laenusoovide kohta ja pakub tehnilist lahendust laenude finantseerimiseks. Laenusuhe on laenuandja (investori) ja laenusaaaja (projektiomaniku) vahel. Investorite raha haldamise, sh vastuvõtmise ja maksete tegemise, ülesanne on agendil – xxx-l ning enne seda xxx-l. Võlgnik ei ole esitanud ebaõigeid andmeid ega vastuta projektiomanike poolt antud info ega tegevuse eest.

11. Väär on avaldaja väide, et investoritelt kogutud raha projektiomanikele ei kantud ja võlgnik kandis kasutajatelt saadud raha endaga seotud ühingutele. Võlgnik ei saanud investoritelt ühtegi makset. Raha käsutas agent. Asjaolu, et projektid pole fiktiivsed, kinnitab see, et tänaseks lõppenud projektide alusel on laenusaajad enda laenusid tagasi maksnud ja nende arvelt on investoritele tagastatud nende investeeringuid koos intressidega (sh ka nendele 20-le investorile, kes väidetavalt avaldajale enda nõuded loovutanud on). Portaali vastutus on reguleeritud laenulepingu kohaselt piiratud 100 euroga investori kohta. Laenulepingutest tulenevad nõuded ei ole vähemalt osaliselt muutunud sissenõutavaks, kuna laenude tagastamistähtaeg ei ole saabunud. Laenulepingute alusel on laenusaaajate üle tähtaegne võlgnevus vaid 95 527 eurot, kuid avaldaja nõuab pankrotiavalduses 353 809,34 euro suurusele nõudele tuginedes võlgniku pankroti väljakuulutamist. Kuigi avaldaja teooria on läbinisti vale ja võlgnik ei vastuta kolmanda osapoolena laenu tagastamise eest, siis isegi kui hüpoteetiliselt oletada, et investorid saaksid nõuda laenu tagastamist võlgnikult, siis saaks ta seda maksimaalselt summas 95 527 eurot, mitte 353 809,34 eurot. Lisaks märgib võlgnik, et ei ole teadlik, et tema suhtes on algatatud kriminaalmenetlus.

12. Võlgnik ei ole püsivalt maksejõetu. 2019. aasta majandusaasta aruande kohaselt oli võlgniku aastane müügitulu 43 750 eurot, puhaskasum 14 577 eurot ja vara 19 124 eurot. Ühingu omakapitali oli 17 077 eurot. Ainuüksi 2020.aasta kolme esimese kvartali jooksul on võlgniku maksustatav käive Eestis olnud kokku 78 148,95 eurot. Võlgnikul ei ole ühtegi maksehäiret ega maksuvõlga. Võlgnik on Äriregistrile tähtaegselt esitanud kõik nõuetavad majandusaasta aruanded. Võlgnikul on 30.11.2020 seisuga kontol raha 17 500,00 eurot. Võlgnik teadvustab, ühingu arvelduskonto jääk on majandustegevuse käigus pidevalt muutumises, kuid kontoväljavõtte hetkeseis tõendab, et ühingul on kontol piisavalt likviidseid vahendeid ja ühingu majandustegevus ja arveldused toimivad tavapäraselt. Avaldajal on õigus, et võlgnikule ei kuulu registervara ega kinnisasju, kuid see ei tähenda automaatselt, et ühing oleks maksejõuetu.

Võlgniku tegevusvaldkond ei eelda suures mahus põhivara omamist ja seega ei ole registervara puudumisest midagi ebaharilikku ega maksejõuetusele viitavat. Võlgnik omab majandustegevust. 30.11.2020 seisuga on platvormi kaudu investeerimiseks avatud üks uus projekt kogumahas 195 000 eurot ning 3 laenuaotlust on hetkel läbivaatamisel. Varasemalt rahastatud projektidest on võlgnikule laekumas vahendustasu laenusaaajate poolt agendi vahendusel investoritele tagastatavatelt laenudelt. Võlgniku meeskond teeb aktiivselt tööd platvormi arendamiseks ning otsib võimalusi uute projektide ja investorite leidmiseks.

Kohtumääruse põhjendused

13. Kohus vaatab esitatud avaldused ajutise halduri nimetamiseks läbi tulenevalt tsiviilkohtumenetluse seadustiku (TsMS) § 475 lg 1 p-st 12.2 hagita menetluses. Vastavalt TsMS § 477 lg 1 vaatab kohus hagita asja läbi hagimenetluse sätete kohaselt, arvestades hagita menetluse kohta sätestatud erisusi. Sama paragrahvi lg 5 kohaselt ei ole kohus seotud menetlusosaliste esitatud taotluste ega asjaoludega ega nende hinnanguga asjaoludele, kui seadusest ei tulene teisiti ning lg 7 järgi peab kohus kontrollima avalduse vastavust seadusele ja avalduse tõendatust ka juhul, kui avalduse kohta ei ole esitatud vastuväiteid. Vajaduse korral nõuab kohus avaldajalt tõendite esitamist või kogub neid omal algatusel. TsMS § 477 lg 2 järgi võib kohus hagita asja läbi vaadata ja lahendada kohtuistungit pidamata, välja arvatud juhul, kui seadusega on sätestatud kohtuistungit korraldamise kohustus. Kohus on võlgniku esindajad seoses võlausaldaja pankrotiavaldusega PankrS §-st 16 tulenevalt korraldaval istungil ära kuulanud.

14. Ajutise pankrotihalduri nimetamata jätmise alused on sätestatud pankrotiseaduse (PankrS) § 15 lõikes 3. Muuhulgas on selles lõikes sätestatu kohaselt pankrotimenetluse algatamata jätmise aluseks asjaolu, et võlgnik vaidleb nõudele põhjendatult vastu ja kohus leiab, et vaidlus nõude üle tuleb lahendada väljaspool pankrotimenetlust (p 1). Samuti on üheks pankrotimenetluse algatamata jätmise aluseks asjaolu, et võlausaldaja ei ole oma pankrotiavaldust piisavalt põhistanud või nõude olemasolu tõendanud (p 4).

15. Pankrotiavalduse võib esitada PankrS § 9 lg 1 alusel võlgnik või võlausaldaja. PankrS § 10 lg 1 kohaselt peab võlausaldaja pankrotiavalduses põhistama võlgniku maksejõuetuse, samuti tõendama nõude olemasolu, lg 4 alusel esitama tõendid oma nõude suuruse, aluse ja täitmise tähtaja kohta. Võlausaldaja on tuginenud PankrS § 10 lg 2 p 1 märgitud alusele, et võlgnik ei ole täitnud kohustust 30 päeva jooksul pärast kohustuse sissenõutavaks muutumist ja võlausaldaja on teda kirjalikult hoiatanud kavatsusest esitada pankrotiavaldus ning võlgnik ei ole seejärel kohustust täitnud 10 päeva jooksul. Kohus leiab, et käesoleval juhul vaidleb võlgnik põhjendatult pankrotiavaldusele vastu. Kohtu hinnangul on võlgnik vastuväidetes pankrotiavaldusele esitanud kaalukad põhjendused, millele hinnangu andmine väljub pankrotimenetluse raamidest. Pankrotimenetluses ajutise halduri nimetamine s.t. menetluse alustamine vaieldava nõude põhjal ei ole kooskõlas seadusega ja pankrotimenetlus võib olla põhjendamatult kahjustavate õiguslike tagajärgedega. Kohus leiab, et hagimenetluses tuleb lahendada nõudega seonduvad asjaolud, võlausaldaja nõude sissenõutavuse ja muud küsimused. PankrS § 10 lg 3 esimese lause järgi võib PankrS § 10 lg 2 p 1 alusel esitada pankrotiavalduse üksnes see võlausaldaja, kelle nõue on muutunud sissenõutavaks, tõendades mh nõude täitmise tähtaja (PankrS § 10 lg 4). PankrS § 31 ei näe ette, et kohus kuulutab võlausaldaja pankrotiavalduse alusel pankroti välja ka juhul, kui maksejõuetuse tekkimine tulevikus on tõenäoline. Nendest sätetest tulenevalt saab kohus võlausaldaja pankrotiavalduse alusel võlgniku maksejõulisuse hindamisel PankrS § 1 lg 2 või 3 järgi arvestada eelkõige võlgniku juba sissenõutavaks muutunud kohustustega. Ainuüksi asjaolu, et võlgnik ei ole otsust täitnud, ei ole piisav ajutise halduri nimetamiseks, sest kohtu hinnangul tuleb kohaldada PankrS § 15 lg 3 p 1.

16. Vaidlus selle üle, kas ja millises ulatuses on võlgnikul võlausaldaja ees võlgnevus tekkinud, tuleb lahendada väljaspool pankrotimenetlust. Nii on PankrS § 15 lg 3 p 1 ja § 31 lg 2 suunatud eelkõige sellele, et pankrotimenetluse algatamise ja väljakuulutamise menetluses ei toimuks sisulise vaidluse lahendamist pankrotiavalduse esitaja ja selle isiku vahel, kelle suhtes taotletakse

pankroti väljakuulutamist. Sisulised vaidlused lahendatakse hagimenetluses väljaspool pankrotimenetlust. Ka Riigikohus on oma lahendi nr 3-2-1-17-02 p-s 10 märkinud, et kuna võlgnik on nõudele vastu vaielnud, esitanud oma põhjendused ja tõendid ning nõude olemasolu kindlakstegemine eeldab asjaolude tuvastamist ja õiguslike hinnangute andmist mahus, mis väljub pankrotimenetluse raamest, ei saa pankrotiavalduse aluseks olevat nõuet lugeda selgeks ja seda tuleb tõendada hagimenetluses.

17. Kohus on seisukohal, et vaidlusaluses asjas pooltevahelise õigussuhete hindamiseks vajalike faktiliste asjaolude tuvastamine ja tõendite hindamine ületaks piirid, milles pooltevahelisi vaidlussuhteid on võimalik hinnata pankrotiavalduse menetlemisel. Seejuures on vajalik hinnata kõiki võlgniku poolt võlausaldaja nõude vastu esitatud vastuväiteid, mille kohta seisukoha võtmiseks vajalike asjaolude tuvastamine väljub pankrotiavalduse läbivaatamise piiridest. Pankrotimenetluses ei ole võimalik kohtul anda hinnangut võlgniku poolt esile toodud asjaoludele. Võlgnik on kohtu hinnangul pankrotiavalduses toodud nõude 353 809,34 euro osas esitanud piisavalt vastuväiteid, millise suuruse ja aluse hindamine kuulub hagimenetlusse.

18. Samuti leiab kohus, et võlausaldaja ei ole võlgniku püsiva maksejõuetuse osas oma pankrotiavaldust piisavalt põhistanud. Väite põhistamine on TsMS § 235 kohaselt kohtule väite põhistamine selliselt, et põhjenduse õigsust eeldades saab kohus lugeda väite usutavaks. Põhistamiseks kohustatud isik võib kasutada selleks kõiki seadusega lubatud tõendeid, samuti tõendusvahendeid, mida ei ole seaduses tõendiks loetud või mis ei ole tõendile ettenähtud protsessuaalses vormis, muu hulgas allkirjastatud kinnitust, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti. Kohtu hinnangul ei kinnita ainuüksi võlgnevuse olemasolu püsiva maksejõuetuse olemasolu. Kohus leiab, et püsiv maksejõuetus ei ole ka piisavalt põhistatud. Riigikohus on lahendi 3-2-1-163 16 p 13 selgitanud, et olukorras, kus võlausaldaja on esitanud juriidilisest isikust võlgniku vastu pankrotiavalduse ning võlgnik vaidleb nõudele vastu ja ajutine haldur leiab, et võlgnik on maksejõuetu PankrS § 1 lg-te 2 või 3 tähenduses, peab kohus hindama võlgniku maksejõulisust vaidlusaluse nõudeta. Kui võlgniku vara ei kata tema kohustusi ka vaidlusalust nõuet arvestamata või kui võlgnik ei suuda võlausaldajate nõudeid rahuldada ka juhul, kui vaidlusalune nõue kõrvale jätta, on võlgnik maksejõuetu (PankrS § 1 lg 2 või 3 kohaldamise esimene eeldus) ning seejärel tuleb hinnata ka seda, kas maksejõuetus on püsiv (PankrS § 1 lg 2 või 3 teine eeldus) (Riigikohtu 10. juuni 2014. a määrus tsiviilasjas nr [3-2-1-57-14](#), p-d 17 ja 19; 10. juuni 2014. a määrus tsiviilasjas nr [3-2-1-60-14](#), p-d 16 ja 18). Pankrotiavalduses märgitud vaieldava nõude suuruseks on koos viivistega 1 561 828,31 eurot. Äriühing on pankrotiseaduse kohaselt maksejõuetu, kui ta ei suuda rahuldada oma võlausaldajate nõudeid ja see suutmatus ei ole äriühingu majanduslikust olukorrast tulenevalt ajutine (PankrS § 1 lg 2) või äriühingu vara ei kata tema kohustusi ja selline seisund ei ole võlgniku majanduslikust olukorrast tulenevalt ajutine (PankrS § 1 lg 3). Käesoleval hetkel see kohtule esitatud andmetest ei ilmne. Võlgnik on esile toonud, et 2019. aasta majandusaasta aruande kohaselt oli võlgniku aastane müügitulu 43 750 eurot, puhaskasum 14 577 eurot ja vara 19 124 eurot, omakapitali oli 17 077 eurot, 2020. aasta kolme esimese kvartali jooksul on võlgniku maksustatav käive Eestis olnud kokku 78 148,95 eurot, puuduvad maksuvõlad. Maksejõuetuse põhistamisel ajutise halduri määramiseks tuleb esile tuua, et olemasolevate kohustuste täitmine on igapäevases majandustegevuses püsivalt võimatu, mis tõendatud ei ole. Ainuüksi asjaolu, et vaid ajutine haldur saab asjas selguse tuua, ei ole tema nimetamise eelduseks.

19. Eeltoodud põhjendustel tuleb ajutine pankrotihaldur jätta nimetamata. PankrS § 15 lg 7 kohaselt, kui kohus ajutist haldurit ei nimeta, siis pankrotiavalduse alusel edasist menetlust ei toimu ja menetlus lõpeb. Kohtu hinnangul puudub alus ajutise pankrotihalduri nimetamiseks, sest täitmata on PankrS § 15 lg 3 p 1 ja p 4 eeldused.

Menetluskulud

20. Kooskõlas PankrS § 15 lg 6 jäävad menetluskulud pankrotiavalduse esitaja kanda.

21. Võlgnik WiseFund Capital OÜ on palunud võlausaldajalt välja mõista menetluskulud summas 7 439,25 eurot, millele lisanduvad 01.12.2020 kohtuistungiga seotud kulud. Arvestades, et 01.12.2020 kohtuistung kestis 49 minutit ja võlgniku lepingulise esindaja tunnihind on 175 eurot, lisandub eeltoodule tasu istungi eest summas 143 eurot. Seega palub võlgnik võlausaldajalt välja mõista õigusabikulud kogusummas 7 582,25 eurot.

22. Võlausaldaja vaidleb võlgniku menetluskulude suurusele vastu. Võlausaldaja hinnangul ei saa võlgniku menetluskulude nimekirjas välja toodud ajakulu lugeda täies mahus põhjendatuks ja vajalikuks. Võlgniku esindaja ajakulu põhjendatuse hindamisel tuleks muuhulgas arvestada vandeadvokaadi suhtes eeldatavat kõrgendatud professionaalsust ning tema töö suhtes suuremat tõhususe astet. Seega on võlausaldaja seisukohal, et võlgniku märgitud ajakulu on selgelt ülepaisutatud, ei vasta asja materjalidele ega ole põhjendatud. Lisaks ületab tunnitasu summas 175 eurot keskmist sarnase õigusteenuse eest makstavat tasu.

23. Tsiviilkohtumenetluse seadustiku (edaspidi TsMS) § 174 lg 1 kohaselt menetluskulude rahalise suuruse määrab menetluskulude jaotuse alusel vajalikus ja põhjendatud ulatuses kindlaks asja menetlev kohus samas tsiviilasjas, millega seoses kulud tekkisid. Kohus määrab menetluskulude rahalise suuruse kindlaks ka siis, kui menetlusosalised ei esita menetluskulude kindlaksmääramise taotlust, võttes aluseks menetluskulude nimekirja või tsiviilasja materjalid. TsMS § 174 lg 3 järgi maakohus määrab menetluskulude rahalise suuruse kindlaks kohtuotsuses või menetlust lõpetavas määruses, kui menetluskulude kindlaksmääramine ei takista kohtuotsuse või menetlust lõpetava määruse tegemist. TsMS § 174 lg 4 sätestab, et kui maakohus kohtuotsuses või asja lõpetavas määruses menetluskulusid kindlaks ei määra, määrab tsiviilasja lahendanud maakohus menetluskulude rahalise suuruse kindlaks pärast kohtuotsuse või menetlust lõpetava määruse jõustumist käesoleva seadustiku § 177 lõikes 2 sätestatud korras. TsMS § 177 lg 2 alusel, kui kohus ei määranud menetluskulude rahalist suurust kindlaks vastavalt käesoleva paragrahvi lõike 1 punktile 1, määrab tsiviilasja sisuliselt lahendanud maakohus menetluskulude suuruse kindlaks määrusega mõistliku aja jooksul kohtuotsuse või menetlust lõpetava määruse jõustumisest.

TsMS § 174 lg 8 kohaselt kohus määrab menetluskulude rahalise suuruse kindlaks hagita menetluse sätete kohaselt, arvestades käesolevas jaos sätestatud erisusi. Hagita menetluses lahendatavas asjas rakendab kohus TsMS § 477 lg 7 kohaselt uurimispõhimõtet, st kontrollib avalduse vastavust seadusele ja avalduse tõendatust ka juhul, kui sellele ei ole esitatud vastuväiteid. Seejuures ei ole kohus TsMS § 477 lg 5 järgi seotud menetlusosaliste esitatud asjaoludega ega nende hinnanguga asjaoludele (RKTkm 03.06.2013, 3-2-1-65-13 p 14).

TsMS § 138 lg 1 kohaselt on menetluskulud menetlusosaliste kohtukulud ja kohtuvälised kulud. TsMS § 138 lg 2 alusel kohtukulud on riigilõiv, kautsjon ning asja läbivaatamise kulud.

24. Kohus kontrollib võlgniku lepingulise esindaja kulude põhjendatust ja vajalikkust. Võlgnik palub välja mõista lepingulise esindaja kulud summas 7 582,25 eurot, mille moodustab õigusabi osutamine 43,33 tunni eest tunnihinnaga 175 eurot.

25. Kohus nõustub võlausaldajaga ja leiab, et lepingulise esindaja tunnitasu summas 175 eurot (ilma käibemaksuta) ületab keskmist sarnase õigusteenuse eest makstavat tasu ega ole põhjendatud. Kohus vähendab lepingulise esindaja tunnitasu suurust 150 eurole. Kohus, tutvunud esitatud menetluskulude nimekirjaga ning toimiku materjalidega, on seisukohal, et võlgniku õigusabikulud on ülepaisutatud ega ole mõistlikud, mistõttu vähendab kohus neid 43,33 tunnilt 20 tunnile. Kohus leiab, et esitatud dokumentide koostamiseks ja istungiks valmistumiseks võis võlgnikul kuluda maksimaalselt 20 tundi.

26. Kohus leiab, et 20 tunni näol summas 3 000 eurot (20h x 150eur) on tegemist põhjendatud kuluga, milline kuulub võlausaldajalt väljamõistmisele.

27. TsMS § 177 lg 4 sätestab, et kohus märgib menetlusosalise taotluse alusel menetluskulude kindlaksmääramise kohtulahendis, et hüvitamisele kuuluvatelt menetluskuludelt tuleb tasuda

menetluskulude suurust kindlaks tegeva lahendi jõustumisest alates kuni täitmiseni viivist võlaõigusseaduse § 113 lõike 1 teises lauses ettenähtud ulatuses.

28. TsMS § 178 lg 2 kohaselt menetluskulude kindlaksmääramise peale võib edasi kaevata menetluskulude hüvitamiseks õigustatud või menetluskulusid kandma kohustatud isik, kui vaidlustatav menetluskulude summa ületab 200 eurot.

/allkirjastatud digitaalselt/

Liili Lauri

Kohtunik